

NA SLOVÍČKO

Nastává loučení ...

Je tu další loučení s našimi devátými ročníky, které úspěšně absolvovaly přijímací řízení na střední školy a jejich kroky v září již povedou jiným směrem. Jistě se nesmazatelným písmem zapsaly do našich vzpomínek a stejně tak se v jejich vzpomínkách vždy oživí zážitky na devítileté působení na naší škole.

TŘÍDA 9.A

Třídní učitelka:

Mgr. Jitka Predigerová

Alena Bělohradská
Dominika Holčíková
Sára Janatová
Anna Jeníková
Josef Ježek
Denisa Konečná
Nikola Malá
Klaudia Maršík
Adam Novák
William Martin Podzimek
Květa Šteflová
Nikola Švejdomá

Foto: archiv ZŠ

TŘÍDA 9.B

Třídní učitel:

Mgr. Martin Holý

Barbora Hrdličková
Tereza Janečková
Ivan Klaus
Eliška Koblicová
Kristýna Kokšalová
Nikola Kosová
Luděk Kubíček
Tomáš Kyncl
Lukáš Lomňančík
Filip Málek
Barbora Mišnerová
Adam Novák
Anna Plecitá
Linda Stokičová
Jan Šárek
Jan Ševic
Aneta Šulcová
Denisa Vacková

Co mi škola dala a vzala.....

- ◇ ... za celých 9 let, co jsme sem chodili, jsme se toho hodně naučili, abychom mohli dále studovat. Ale naučili jsme se i domlouvat se, spolupracovat... Jako třída jsme si to moc užili i na různých akcích. Byli jsme na školách v přírodě, na jazykovém kurzu a na různých školních výletech.
- ◇ Na základní školu budu vzpomínat dobře. Určitě byly některé věci, které se mi nelíbily, ale těch dobrých je více. Z prvních tříd si toho moc nepamatuji spíš takové fakt zábavné věci. Pak už si toho pamatuji více ... Učení bylo těžké, ale vždycky se s tím dalo něco udělat, když nám to nešlo. Třída, do které chodím, mi bude hodně chybět, ale jak se říká: „Něco hezkého končí a něco nového začíná.“
- ◇ Těch devět let mi dříve připadalo jako nekonečně dlouhá doba. Nemohla jsem se dočkat, až to skončí a začne něco nového. Teprve těch pár dní před koncem mi dochází, že jak jednou odejdeme, nikdy se už nevrátí to, co jsme těch devět let prožívali. Třeba vás teď někteří vaši spolužáci štvou, ale věřte mi, je to zvláštně sužující představa, že my, nás čtrnáct, se takhle ve třídě už nikdy nesejdeme. Ať jsem chtěla nebo ne, za takovou dobu mi lidé i místa museli přirůst alespoň trochu k srdci.

Za svých 9 let na základní škole jsme zažila hodně. Tak moc věcí, že se to na jeden papír nemůže vejít., ale zkusím to vzít od začátku. 1. třída - Bylo to těžké, ale těšila jsem se asi jako většina dětí. Paní učitelka třídní byla hodná a hodně nám pomáhala.

2. třída - Už to bylo lepší. Na školu jsem si zvykla, ale už jsem se do ní tolik netěšila. Učení samozřejmě přibývalo a nebylo to nic hezkého. Nejlepší byla škola v přírodě a plavání, na které jsme jezdili od 2. pololetí.

3. třída - poslední rok s paní učitelkou třídní. Bylo to taky fajn, ale už jsem to tolik nezvládala a pár špatných známek se taky objevilo. Nejlepší bylo opět plavání, tentokrát v 1. pololetí.

4. třída - největší změna byla, že jsme měli novou třídní učitelku i novou třídu. Opět jsme jeli na školu v přírodě, kde to bylo hezké. Dokonce tam měli bazén.

5. třída - stejná paní učitelka, ale jiná třída. Ano, už v páté třídě jsme museli do 2. patra.

6. třída - všechno bylo nové - třída i třídní učitelka. Učení bylo mnohem těžší a bylo toho mnohem více, podle toho také vypadaly známky. A také jsme byli na jazykovém kurzu, na stejném místě jako na škole v přírodě ve 4. třídě.

7. třída - Už jsem si zvykla na hodně učení. Nejlepší byl zájezd do Anglie, kam bych se ještě ráda podívala.

8. třída - myslím, že se nic zajímavého nestalo, alespoň si na to nevzpomínám.

9. třída - A jsme u konce. Těžký školní rok. Závěrečné práce - hodně stresu, nakonec hodně zábavy. Pro ně-

teré tento rok byly přijímací zkoušky, pro některé jen úkol vybrat si správně střední školu. Dostala jsem se na obě a myslím, že jsem si vybrala

dobře a už se moc, moc, moc těším. Teď už nás čeká jen pár písemek, uzavření známek a rozlučka. Bude to smutné, ale zvládneme to a vy taky. Tak si to tu užijte.

Devět let ve škole znamená být ve škole déle než ne-
být. Tolik dobře si první roky nepamatuji, vždy jen určité události než celek. S vděkem ale vzpomínám na naši paní učitelku Jistebnickou. Na základech, které postavila ona, pak stálo našich dalších šest let, a budou stát další školy, na které budeme chodit.

S paní učitelkou Hlavínovou, jako třídní, byly hodiny moc zajímavé. Doteď si pamatuji, jak nám vykládala látku o Masarykovi a I. republice. V té době jsme začali mít více učitelů - paní učitelku Grmelovou - s tou jsme se učili matematiku.

A nakonec přišel druhý stupeň jako blížení se k cílové pásce, kterou protrhneme jen za několik málo dní. S paní učitelkou Predigerovou jsou hodiny jiné, myslím, že na ně budeme vzpomínat i dál. Stejně jako na všechny učitele, kteří nás učili. Každý učitel v nás totiž něco zanechal a nezáleží tolik, jak dlouho nás

učil, ale jak nás učil.

A všem patří dík, protože těch devět let bude živou vzpomínkou, která se bude prolínat dál.

Strávila jsem tu devět let. Budou mi chybět mí spolužáci, i když ještě před měsícem jsem si říkala, že mi chybět nebudou. Jak se blíží konec roku, tak si uvědomuji, že mi budou strašně chybět. Tady už každý zná naše vtipy, názory, chování. Ale až v září půjdu na jinou školu a budu se tam chovat jako tady a říkat vtipy, co jsem říkala na základce, tak si o mně budou říkat buh ví co. Sice se těším, až půjdu na střední, ale mám i velký strach. Základní školy mi dala hodně a spousta učitelů mi bude chybět.

.. Už je to opravdu devět let, co jsme na této škole. Nerada opustím své spolužáky, bylo mi s nimi fajn. Bude to asi těžké se po devíti letech rozloučit a vydat se každý vlastní cestou.

... Tuto školu opouštím s hezkými vzpomínkami. Hodně se těším na novou školu, nové učitele a spolužáky, i když mi spolužáci budou chybět.

... I když jsem na začátku 9. třídy už chtěla z této školy pryč, tak se mi teď názor úplně změnil. Vůbec nechci moji třídu opustit. Všichni mi budou chybět, protože jsem si zvykla je vidat každý den a nechci to změnit. Nejsme možná ta nejlepší a nejchytřejší třída, ale vztahy tu máme dobré a to je pro mě hlavní. A i přestože se těším, že se potkáme na střední nové lidi, tak bych tu svoji třídu za nic nevyměnila.

... Po devíti letech na této škole mi budou chybět hlavně pohodoví učitelé, kteří s námi měli trpělivost. Snažili se nám učivo zjednodušovat tak, aby ho všichni pochopili. Výhodou ale při nástupu na střední školu bude, že můžeme začít od znova, to se často v životě nestává.

... Musím říct, že škola mi bude celkem chybět. Ze začátku deváté třídy jsem se těšila, až odtud odejdu, že poznám novou školu, nové učitele a hlavně nové spolužáky. Ale čím víc ubíhal čas, tím více jsem si uvědomovala, že z téhle školy nechci. Asi nejvíce mi budou chybět spolužáci. Jsou to lidé, se kterými jsem se tady skamarádila a rozumím si s nimi. Doufám, že na střední škole poznám stejné kamarády, jako jsem poznala tady.

Žáci odcházejících 9. ročníků

Módní přehlídka ekošatů

V pátek 5. 6. se na naší škole uskutečnila módní přehlídka ekošatů. Na módní přehlídce se nám představilo více než 30 modelů. Myslím si, že každý model byl překrásný a originální. Poděkovat bych chtěla modelkám a modelům, ale také úžasným divákům, kteří celou přehlídku tleskali a vůbec si udělali čas a přišli se na nás podívat. Šaty byly vyrobené z recyklovatelných materiálů a myslím, že se s tím moji spolužáci poprali opravdu slušně. V polovině módní přehlídky jsme mohli zhlédnout prezentaci „Little Less“ a v druhé části video, které natočil Ekotým. Modelky a modelové chodili na písničky Michala Davida. Největší legrace byla v zákulisí při oblékání, tam jsme se všichni hrozně moc nasmáli. Myslím, že se nám módní přehlídka povedla.

S. Cioleková VI.B

Den činu

Dne 5. 6. pořádal Ekotým Den činu, kdy členové připravili pár soutěží pro děti, které za splnění úkolu dostali jako odměnu vyzdobenou krabičku na svačinu, kterou jsme zdobili na jazykovém kurzu. Akce se pořádala díky kampani Little Less, do které se naše škola zapojila. Myslím, že byla skvěle připravená, a proto bych ráda všem zúčastněným poděkovala, hlavně potom paní učitelce Kynclové, která Ekotým po celý rok vedla a celou tuto akci společně s ostatními vymyslela.

D. Barcalová VI. B

Víčka pro Kubička

Dne 16. 6. si paní Navarová, maminka Kubička, pro kterého sbíráme víčka, odvezla dalších téměř 180 kg víček, které se nám ve druhém pololetí podařilo sebrat. Všem sběračům moc děkuje za podporu a těší se od září na další spolupráci.

Český den proti rakovině v Odoleně Vodě

V letošním roce se žákyně naší školy opět zapojily do celonárodní charitativní sbírky Český den proti rakovině, který Liga proti rakovině pořádala ve středu 13. května. Coby dobrovolníci v ulicích Odoleny Vody prodávali symbol sbírky – žlutý květ měsíčku lékařského, tentokrát ozdobený stříbrnou stužkou, která symbolicky vyjadřovala 25 let činnosti Ligy v České republice. Aktuální 19. ročník sbírky je zaměřen na prevenci rakoviny reprodukčních orgánů, a to jak u žen, tak u mužů. V Odoleně Vodě jsme vybrali celkem 5781 Kč. Děkuje dětem i vám všem, kteří jste přispěli.

Vyhlášení výsledků celoroční soutěže ve sběru starého papíru

Celoroční soutěž ve sběru starého papíru za období září 2014 až květen 2015.

V letošním školním roce se vybralo **9 930 kg** starého papíru, za který škola obdržela **19 860 Kč**. Za částku 17 200 Kč byly zakoupeny 2 iPady. Za zbylé peníze (2 660 Kč) se nakoupily drobné odměny pro žáky.

V soutěži se umístili:

1. místo	DANIEL FORMAN	6.A	872 kg
2. místo	PATRICIE FORMANOVÁ	3.B	686 kg
3. místo	VOJTĚCH MOTT	1.B	620 kg

Jmenovaným žákům gratulujeme. Za celoroční snahu budou odměněni vedením města Odolena Voda, kterému děkujeme za spolupráci. Děkuje všem za aktivní zapojení do sběrové akce.

Z PERA NAŠICH SPOLUŽÁKŮ

Zadání: Napiš slohový útvár

Časové omezení: 15 minut

Musíš použít větu: „Takhle to dál nejde, pánové!“

Tak jo, zase nestíhám. Za pár minut mi odjíždí autobus a já stále stojím u dveří a zápasím se zámekem. Konečně zacvakne a já můžu odejít. „Takhle to dál nejde, pánové!“ křičí vedoucí stavby na dělníky. Po letních prázdninách mi naproti mého domu otevrou novu mateřskou školku. Dělníci tu straší už 2 měsíce, ale nevypadá to, že sem v září budou chodit děti. Skvěle, ještě mi někdo volá. „No,“ zvedám nerudně telefon. „A to mi to voláte až teď?“ Paní na druhém konci linky je mi každou vteřinou protivnější. Otočím se, přejdu silnici a místo do nemocnice zamířím do galerie. Volám doktorce, přeobjednám se a běžím k modernímu bílému domu. Stojí zde několik policejních vozů, zvědavých novinářů, a dokonce je tu i majitel galerie. „V noci někdo ukradl všechny obrazy!“ křičí na mě. Proběhnu kolem něj a vstoupím do sálu. Na zdech i na zemi je barva a rozbité sklo, výstavní místa prázdná. Nestačím zírat. Sedím a koukám. Nevnímám policisty ani kolegy. Nevím, po jak dlouhé době na mě někdo křičí.

Pak mi to dojde. Právě jsem přišla o své obrázky.

V. Trčková VIII. A

Pět detektivů pochodovalo po chodbě městské galerie a střídalo se na místě u zdi, kde ještě před třemi hodinami visel obraz zachycující život ve městě za První republiky. Netvářili se nijak zamyšleně, jen když nějaký zaměstnanec galerie prošel chodbou, vytahovali své zápisníky a soustředěně zakreslovali místo činu. Neustále měnili postavení, když jim stínily jejich klobouky nebo potřebovali vhodnější pozici. Po dvou hodinách jejich předstíraného pátrání na místě činu k nim došel ředitel galerie, aby se zeptal, cože jim tak dlouho trvá. Když mu detektivové jeden po druhém odpověděli zamručením, řediteli došla trpělivost. „Takhle to dál nejde, pánové! Potřebuji nějaké výsledky!“ Opět žádná reakce. „Tak dost! Můžete odejít, vaše služby už nebudu potřebovat!“ Detektivové nevypadali, že by je ředitelova nevrlost nějak rozhodila. Mezi sebou si vyměnili významné pohledy a klidně a v tichosti opustili budovu galerie. Když nastupovali do jejich auta, dali si pozor, aby při nastupování nikdo nespátřil roh zabaleného plátna vykukujícího ze zadního sedadla.

B. Vinšová VIII. A

TAKOVÁ BYLA A JAKÁ BUDE?

Krásné a pohodové prázdniny plné sluníčka nám všem přejí všichni tvůrci školního časopisu v letošním roce

